

man, som det med et populært Udtryk hedder, til at figge efter Resten i Beviseren. Tager man det, her foreligger, vil det maaske nok afhjælpe nogle Mangler ved den nuværende kommunale Bæftatning, men mange andre af Manglerne vilde blive staaende uløste, maaske for et helt Slægtled, og det er da et stort Spørgsmaal, om det er rigtigt at gaa den Vej. Her er kun Tale om en Afgift, der skal paalægges visse Næringer, men her gives ikke Regler for den kommunale Bæftatning i det hele og ikke Regler for en mellemkommunal Bæftatning. Regler for Bæftatning af Hartkornsejere, der bo uden for den Kommune, hvor deres Ejendom ligger, ere ogsaa udelukkede, og det er et Forhold, som Landbruget især vilde sætte Pris paa at faa ordnet. Man har ligeledes undladt at give Regler om Forholdet mellem Kjøbenhavn og Frederiksberg. Der er ogsaa udelukket Landnæringer og talrige af den Slags Forhold, jeg nævnte. Alt, hvad der saaledes er udelukket, synes mig saa væsentligt, at hvis vi vedtage det her foreliggende Lovforslag, vilde vi i Virkeligheden forhindre en rationel Løsning af hele Spørgsmaalet om den kommunale Bæftatning, og det synes mig ikke ønskeligt.

Jeg har derfor begæret Ordet først for at give en kort Oversigt over, hvad der er påsejret i Sagen, og dernæst for at gøre den ærede Minister og Tinget opmærksomme paa, om det ikke vilde være rigtigere, efter at der er gjort Forsøg paa en delvis Løsning, at tage det Lovforslag op, som forelæa i Halvfjerdserne, og søge i Virkeligheden at faa en Lov om en personlig Kommuneskat gennemført, en Lov, som indeholder Regler om den kommunale Bæftatning og Regler for den mellemkommunale Bæftatning. Det var dog muligt, at man, naar man gjorde Alvor af Sagen og med god Vilje gjorde et Arbejde, kunde naa et Resultat, som kunde blive staaende for lang Tid. Men naar man ikke kan naa andet end at afhjælpe visse Mangler, medens man sikkert laver det saa, at der er mange Mangler, der samtidig ikke blive løste, vil Utilfredshed med vor kommunale Bæftatning vedblive at florere i Landet. Det er blot for at gøre denne Hensjilling, at jeg har bedt om Ordet.

S. Bojsen: Dette Lovforslag, er ikke blot hentet fra det Lovforslag, som det ærede Medlem, der nu satte sig, nærmere som indpaa at omtale, nemlig den personlige Kommuneskat. Det er ogsaa hentet fra en anden Sag, nemlig Næringsloven. Det er nemlig et Produkt fremkommet ved at skumme Gløden, om jeg saa maa sige, af begge disse

Lovforslag, dels Lovforslaget om en personlig Kommuneskat og dels Lovforslaget om Næringsvæsen. De ville alle erindre, at der i Næringsloven i dens oprindelige Stikelse var en § 21, der netop omfattede den Næringsafgift i visse Tilfælde, som det foreliggende Forslag nu gaar ud paa at faa indført, medens der af Lovforslaget om den personlige Kommuneskat var udtaget det Afstnit, som her opføres under § 6, omfattende Bæftatning af Aktieselskaber og deslige. Naar man saaledes søger at skumme Gløden af Sagerne, er det ganske vist, som det ærede Medlem, der nu satte sig, paaviste, meget usandsynligt, at man i den nærmeste Fremtid faar den skummede Mælk med, at det altsaa bliver vanskeligt at faa Resten gennemført. Spørgsmaalet forekommer mig at staa saaledes: Hvorvidt har man Forventning om at kunne gennemføre de Foranstaltninger i hele deres Omfang, som de tidligere Lovforslag ere gaaede ud paa? Har man den Forventning at kunne i den nærmeste Fremtid faa gennemført en virkelig Reform af den kommunale Bæftatning, vil det vist være urigtigt at gaa til Gennemførelsen af et enkelt Led deraf. Det ærede Medlem, som nu talte, har jo nærmest udtalt sig i den Retning, at han haabede, at det skulde kunne lykkes. Jeg har ifølge den Erfaring, jeg har indhøstet ved en meget lang Tids Bæftæftigelse med denne Sag — jeg tror, jeg snart kan holde Jubilæum som Ordfører i Folketinget for Gennemførelsen af en Lov om den kommunale Bæftatning, det gaar tilbage til Aaret 1870 — faaet et noget andet Indtryk end det ærede Medlem. For mig staaar Hovedudbyttet af den indhøstede Erfaring saaledes, at vil man opnaa at give Kommunerne Adgang til at beskætte udenforboende, altsaa til at lade den samme Skatteborger blive Genstand for Vigning i flere Kommuner, saa er det vel muligt, at man kan naa det, men kun paa den Betingelse, at man væsentlig indskrænter de kommunale Raads nuværende Vigningsret, at man altsaa lægger Hovedindflydelsen ved Afgørelsen af Vigningspørgsmaalet andesteds end i de kommunale Raads Hænder. Jeg har faaet det Indtryk, at naar det kommer til Stykket, vil man her i Tinget ikke give den Pris for denne Reform, men at man til hvende og sidst vil fastholde de kommunale Raads Hovedindflydelse paa Vigningen. Det er muligt, at jeg jer fejl, og dersom det altsaa skulde kunne lykkes, at finde en Kombination, der løste denne Kunde, skulde det selvfølgelig ikke være nogen kærere end mig, der, som sagt, har Bæftæftiget mig med Løsningen af denne Sag